

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 67. Et cum iniquis deputatus est. v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

(ad hoc, quod secundum genium eius sapit, prompta) ceperunt exequi quod nondum erat exequendum, nempe arma circumspicere pugnaces, Dominus igitur videns eorum cogitationes & armorum inquisitionem (forte etiam unus & alter surrexerant, & à Domino Dominus tam prompto, vel servis eius arma commodato accipiebant) sistit cæterorum idem machinantium impetum monens signo ne à mensa recedant & arma querant & causam dicit, *dico enim vobis*. quid? Nondum est tempus gladios illos, de quibus emendis dixi, comparandi. Et quare nondum est tempus testamentum condit Dominus, ita enim præfatus erat his quæ nunc dicuntur post S. Eucharistiæ inchoationem. Testamentum vero executioni non debet dari, antequam sit confirmatum. Et quando id confirmabitur? morte testatoris? quando autem illa apparebit? quando cum iniquis reputatus erit, pendens inter duos latrones. Ecce, hoc dixit Dominus discipulis qui nondum consurrexerant ad arma capienda, cum dixit: *inhibendo: quoniam adhuc hoc, quod scriptum est oportet impleri in me.* nempe testamentum quod nunc scribo in cordibus vestris per auditum, prius debet impleri seu confirmari in me testatore. per quid autem? per impletionem eorum omnium quæ de me scripta sunt in Veteri testamento.

Domine quid in Veteri testamento scriptum erat de te adhuc implendum cum testamentum tuum condebas? multa utique, uti docuit eventus sequenti nocte & die, quorum summa summarum erat cum iniquis reputari, hoc reputati te cum iniquis, volebas armis propelli, sed impleri: reputati autem cum iniquis servos tuos post mortem tuam, sinebas armis propelli, idcirco de armis comparandis consilium ante dedisti. Vere Domine amasti nos plus, quam te, te noluisti defendi armis, tuo verò defendi permisisti, imo si prudenter fieri possit, media suggestisti. Vicissim igitur ament te omnes mecum, plusquam se ipsos, libenter sinant se petire, ut tuus honor servetur.

§. 67. *Et cum iniquis deputatus est. v. 37.*

Præter alia de me vaticinata, adhuc hoc in me implere debet. *Et cum iniquis deputatus est*, id est habitus inter iniquos iniquissimus, inter malos pessimus, inter puniendos maxime puniendus, qui tamē summe innocens, tum me bonus, qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius, & ipse erat ipsa sapientia, bonitas, clementia, modestia, humilitas & virtus ipsa, ideoque merito laudandus, glorificandus, coronandus inter creaturas, fecit hoc impietas Iudaica, ut Christus, qui in se ipso innocentissimus erat, scelorum illorum reus fieret, credereturque ab omnibus similis illis esse in
mor-

motibus, ut reputaretur esse inter quos pendebat, ut sic per alienam malitiam saltem infamis fieret, qui ex sese iustissimus esset, sed nihil refugit humilis Iesus inter illos estimari pro quibus mori desiderabat.

Ecce homo quomodo Dominus tuus Iesus Christus, cum sceleratis annumeratus est in terris, ut nos Angelorum gregibus iustis in celo annumeraremur. Obliterata est aliquamdiu apud homines opinio nominis eius, ut nomina nostra aeternum ascriberentur in libro vitae, si ergo consideremus ignominiam Regis Angelorum non magno opere solliciti, esse debemus, quo loco nos habeat mundus. Ne pudeat nos pro Christo apud homines esse contemptos; quando ille coram inimicis suis tanto pudore est affectus.

§. 68. *Etenim ea, quae sunt de me finem habent. v. 37*

Quaecunque dicta, scripta, praenuntiata, figurata de me per vates, patriarchas, prophetas finem habent, id est vel completa sunt, vel iam paucis adhuc horis & diebus implebuntur, & sic testamentum meum Novum confirmabitur, & tunc executio testamenti meo dictatorum debet fieri, non ante, & cum mea mors & passio ad optimum sit ordinata, quia finis & bonum conuertuntur, & finis à Deo intentus non potest non esse optimus. idcirco modo dictata, de gladiis comparandis, etiam rebus Ecclesiasticis distractis, ut Dei Ecclesiae & membris eius succurratur in grandis necessitatis casu, nolite mihi erroneè adaptare, quasi pro me debeatis gladiis pugnare, ne capiat vel patiar ab inimicis.

Quid nunc restat, bone Iesu, nisi ut laudem & benedicam tibi, qui tam libenter vitam tuam ponis pro me, ut nolis Apostolos tuos pugnare pro ea. Iustum est igitur, quod coronam gloriae adipiscaris, quam caelestis Pater dabit tibi in ipsa Exaltationis tuae die, nempe Resurrectionis cum omni potestate in caelo, & in terra, cui me potestati humiliter subiicio, & cum gaudio, deprecans ex hoc te Dominum meum, ne sinat me alterius unquam potestati subiacerem nisi propter te.

§. 69. *At illi dixerunt: Domine, Ecce duo gladii hic. v. 37.*

Interea dum praedicta commonitorie cum his qui non consurrexerant differit Dominus noster, hi qui subito exsurrexerant & impetu arma corripuerant extra caenaculum, eadem inferentes, dicunt Domine, ecce quod iussisti, implevimus, gladios accepimus, salvis etiam peris nostris & tunicis. Jam inbe quod vis, & videbis quod simus facturi pro te, prodeat, si quis